

זיכרון מתחדש- יעקוב גוטרמן

מגישים: (קבוצה 1): אוריין יחזקאל, ערן צוק, עמרי עצמון, תמר מרום ונעם קרן.

עדות של יעקוב גוטרמן:

יעקוב גוטרמן נולד בשנת 1935 לחווה ושמחה גוטרמן. הוא התגורר עם הוריו בפלוצק, עיירה, ששליש מתושביה היו יהודים. בפרוץ מלחמת העולם השנייה היה בן ארבע. יחד עם הוריו הוא שרד תקופה קשה של כליאה בגטו, גירוש מן העיר אל מחנה הריכוז סולדאו, ונדודים מעיירה לעיירה תוך מצוקה קשה ותלאות. אביו סיכן את נפשו כדי לתעד תקופה זו ברצועות נייר ארוכות עליהן כתב ביידיש, הטמין בבקבוקים, והחביא במרתפים. עשרות שנים אחרי המלחמה נתגלה אחד הבקבוקים ותוכנו פורסם. כדי להינצל הוריו המירו את זהותם ואת זהותו, השיגו תעודות מזויפות ולימדו אותו להתפלל בפולנית תפילות נוצריות. בעת שהגרמנים החלו לשלוח את המוני היהודים להשמדה בתאי הגז. לאחר כמה זמן גילו הפולנים את זהותם האמיתית, והתחילו לסחוט אותם. לקראת סוף המלחמה יעקוב הצליח להינצל: הוא התגורר בכפר קטן בפולין ששמו "כפר זאבאדי". בשהותו בכפר הוא התגורר אצל משפחת איכרים, מנותק מהוריו, ועובד כרואה פרות. אך אביו מת בסופה הוא היה חייל ממחנת פולנית שפעלה כדי למרוד בגרמנים. לקראת סוף המלחמה יעקוב היה בן עשר, ועבר לארץ ישראל ושירת בצבא.

זיכרון מתחדש- יעקוב גוטרמן- רפלקציה

חברי הקבוצה: אוריין יחזקאל, ערן צוק, עמרי עצמון, תמר מרום ונעם קרן.

הרפלקציה:

הכיתה שלנו, י'2, נבחרה להשתתף בפרויקט- "זיכרון מתחדש". הפרויקט עוסק באסיפת עדויות של ניצולי שואה והכנת סרטונים שיופצו לרשת החברתית בכדי להעביר את סיפורי השואה מכל ניצול בארץ. כיתתה חולקה לכמה קבוצות ואנחנו היינו ביניהם. לשם הפרויקט עברנו תהליך ארוך מאוד: מהכרת עדות ועד לתוצר הסופי- סרטון שהוא יופץ לרשת החברתית. תחילה, היה עלינו למצוא עדות שעליה נבסס את הסרטון. היה לנו קשה לחפש במאגר עדויות שלם, עדות אחת שעליה נבסס את הסרטון. עד שבסופו של דבר מצאנו- העדות על יעקוב גוטרמן.

לאחר מכן, היה עלינו ליצור מצגת שבה נציג את העדות למנהלי הפרויקט, שבה רשמנו: העדות עצמה, המסר שרצינו להעביר, איך נרצה שהצופה יראה את הדמות המרכזית שלנו וסוג הסרטון שאותו אנחנו מפיקים.

לאחר שהצגנו את המצגת למנהלים של הפרויקט, היה עלינו לכתוב תסריט. כתיבת התסריט הייתה הדבר המורכב ביותר. היה לנו קשה לרשום כל כך הרבה פרטים על אדם אחד של סיפור בתוך תסריט של סרטון שיימשך לפחות 3 דקות. כתיבת התסריט לקחה הרבה זמן. לאחר שהצגנו את התסריט לבמאי והמפיקה קיבלנו קצת ביקורת, ולכן היינו צריכים לשנות אותו לפיה. רשמנו תסריט חדש לאחר שהבנו את הטעויות, הצגנו לבמאי והמפיקה ולפי תגובתם הבנו שהדבר יצא טוב.

לאחר כתיבת התסריט, התחלנו להתכונן ליום צילום שבו צילמנו את הסרטון. היה לנו קשה למצוא אביזרים ושחקנים שישתתפו בסרטון. לשם כך עזרה לנו מאי מועלם, היא נתנו לנו טיפים ועצות מקוריים שבעזרתם הצלחנו למצוא אביזרים (למשל- היינו צריכים למצוא תעודות זהות שהיה אביזר חשוב בכדי שהצופים יבינו על המסופר בעדות. לכן מאי ייעצה לנו שנכין תעודות זהות כמו של פעם) ואפילו מאי גייסה את בן הדוד שלה יהונתן לשחק הסרטון שלנו כיעקוב בצעירותו כילד.

לאחר שהצלחנו למצוא את כל האביזרים והשחקנים שהיו דרושים לסרטון. הגיע היום צילום. את הסרטון צילמנו במקומות הקרובים לבית הספר בכדי לא לנסוע ממקום למקום- כמו החווה החקלאית שהייתה קרובה לבית הספר, במשרד של מאי, וליד התורן. יום הצילום היה מאוד כיף, היו כמה סצנות שהיינו צריכים לצלם שוב ושוב בגלל קצת צחוקים על הסט. אבל בסופו של דבר היה ממש כיף ומרגש לצלם ולביים סרטון על ניצול שואה.

לאחר יום הצילומים, ערכנו את הסרטון באפליקציה: Kinemaster. עריכת הסרטון לקחה בערך שלושה ימים בהם ניסינו שאפנו למשלמות שהסרטון ייצא מדויק ונקי, ללא שום הפרעות ברקע. לאחר מכן, הראנו את הסרטון לשעיה הבמאי ולשרה (אחת ממנהלי הפרויקט) הם נתנו לנו ביקורת קטנה, לכן נאלצנו לערוך שוב. לאחר העריכה השנייה הייתה שוב ביקורת, אך ביקורת של תיקונים קטנים. ולאחר העריכה השלישית הסרטון יצא מדויק ונקי.

לסיום, אנחנו מאוד נהנינו מהפרויקט זיכרון מתחדש. מאוד ריגש אותנו ליצור סרטון על ניצול שואה, לכתוב עליו עדות, ליצור עליו תסריט, למצוא שחקנים אשר יכולים להראות את השקיפות בין סיפורו של הניצול להעברתו לצופים, לערוך את הסרטון ובסופו של דבר להפיצו לרשת החברתית שכולם יראו ויובינו את סיפורו כמו שאנחנו רואים ומבינים.